SFÂNTUL ROMAN
MELODUL

traduceri

PATRISTICA

4

IMNELE
SFINTEI SCRIPTURI

DOXOLOGIA

Colecția

PATRISTICA

4

traduceri

„Cu adevărat preț de răscumpărare
pentru mulți ai plătit când Te-ai răstignit
în chipul Crucii,
Hristoase și Dumnezeule al nostru!
Cu cinstitul Sânge din dragoste pentru om ai răpit
sufletele noastre din moarte
și ne-ai adus pe toți
iarăși în Rai.
Cele cerești și cele pământești
cu dreptate se bucură împreună cu Adam,
căci l-au strigat
iarăși în Rai."

Sfântul Roman Melodul

9 786066 660068

DOXOLOGIA

Ca cea cu scurgere de sânge CAD către Tine, Doamne, ca să mă izbăvești de DUREREA SUFLETULUI Iubitorule de oameni.

La vindecarea femeii cu scurgere de sânge[1]

Glasul IV, având prooimionul – idiomelă și acrostihul:
ψαλμὸς τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ

Ca cea cu scurgere de sânge cad către Tine, Doamne, ca să mă izbăvești de durerea sufletului, Iubitorule de oameni, și păcatelor mele să dai iertare, ca să strig Ție cu inimă smerită: „Mântuitorule, mântuiește-mă!".

1

În cântări duhovnicești Te slăvesc, Împărate ceresc,
căci nu m-ai lipsit de slava Ta.
Cu adevărat îmi ierți păcatele,
pentru că vrei ca în pocăință să mă găsești,
Tu, care din firea Ta ești fără de păcat[2].
Pentru aceasta fierbinte Te rog
să-mi fie răbdarea Ta spre întoarcere
și nu spre nebăgare de seamă, căci cu putere strig:
„Mântuitorule, mântuiește-mă!".

2

Cu picioare nestricăcioase pe pământ ai călcat

[1] Ediții: P. Maas/C.A. Trypanis, *Sancti Romani Melodi Cantica*, vol. I: *Cantica genuina*, 12, pp. 88-93; N. Tomadakis, *Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ ὕμνοι*, vol. IV, partea a 2-a, 41, pp. 183-205 (editor N. Livadaras); José Grosdidier de Matons, *Romanos le Mélode. Hymnes*, în: *SC*, vol. 114, pp. 86-101. Referințele biblice sunt preluate după ediția *SC*.

[2] *Cf. In* 8:46.

și tuturor cu dărnicie ai împărțit vindecări.
Orbilor le-ai dat lumina,
iar slăbănogilor le-ai dat strângere și putere
cu mâna și cuvântul, doar pentru că ai voit.
Astfel, dar, cum Te-a auzit
cea cu scurgerea de sânge
de Tine s-a apropiat[3], [ca] să se mântuiască
fără să Îți strige,
însă cu mâna neîncetat spunea:
„Mântuitorule, mântuiește-mă!".

3

Pe ascuns, Mântuitorule, de Tine s-a apropiat,
căci doar Om a crezut că ești;
dar pe când se vindeca
a aflat că ești și Dumnezeu și Om.
Pe ascuns atinge marginea hainei Tale[4],
cu palma o ținea și se cutremura sufletul său.
Credea că Te fură cu mâna,
dar de Tine s-a furat și Ție îți striga:
„Mântuitorule, mântuiește-mă!".

4

Află cum s-a furat și a furat Mântuitorul, ascultătorule!
Ceea ce trebuia să facă, știa femeia, dar nu spune,
căci furt se crede [a fi].
De-ar fi făcut-o cunoscut,
ar fi aflat vrăjmașul a fiicei mântuire
și ar fi aruncat-o în deznădejde.
Pentru aceasta Domnul ascultă tăcuta-i rugăciune:
„Mântuitorule, mântuiește-mă!".

[3] *Mt* 9:20, *Mc* 5:27, *Lc* 8:44.

[4] *Mt* 9:20, *Mc* 5:27, *Lc* 8:44.

5
Nu doar se gândea femeia,
ci şi spunea în sine:
„Cum mă voi înfăţişa Celui ce pe toate le vede,
purtând ruşinea greşelilor mele?
De vede Cel curat sângele să curgă,
mă va ocoli ca pe una necurată
şi mai dureros îmi va fi aceasta decât rana,
de se va întoarce de la mine când Îi voi striga:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!».

6
Toţi câţi mă văd, mă îmbrâncesc şi-mi spun:
«Unde mergi acum?
Priveşte, femeie, ruşinea ta!
Vezi cine eşti şi pe Cine vrei acum să-L atingi:
pe Cel fără de cusur, tu cea necurată!
Mergi şi te curăţă de murdărie
şi murdăria de ţi-o vei curăţa,
atunci de Acesta apropie-te şi strigă:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!».

7
Oare v-aţi sfătuit, oamenilor,
să mă supăraţi mai tare ca boala mea?
Oare acum mă stăpânesc de ignoranţă?
Ştiu că Acesta este curat,
pentru aceasta şi înaintea Lui mă voi înfăţişa,
ca să mă scap de ruşini şi de păcate.
Nu mă împiedicaţi să găsesc sănătatea mea!
Fierbinte vă rog, lăsaţi-mă să strig:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!»”.

8
„Nu ştii ce ceri, femeie!
Du-te, să nu ne învinuim noi!
De te lăsăm, noi toţi ne vom socoti vinovaţi
de jignirea ce I se va face;
iar de te simt ucenicii Lui de El că te apropii,
ne vor mustra ca pe nişte disprețuitori
şi ne vor lua drept proşti, căci strigi:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!»”.

9
„Nenorociților, invidia vă poartă,
pentru aceasta nu vreți ca să mă vindec.
Izvorul izvorăşte tuturor apa vieții,
de ce nu-L lăsați liber?
Iată, eu către Făcătorul meu merg,
iar de se va supăra, eu nu-L judec;
dar de mă va scăpa din chinul meu,
voi vă veți ruşina, căci strig:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!».

10
Vădite sunt minunile Sale,
dar de ce împiedicați pe cei ce vin [spre El]?
În fiecare zi strigă şi îndeamnă:
«Veniți acum la Mine cei obosiți de rău,
căci Eu vă voi da odihna![5]».
Se bucură să dea tuturor în dar sănătatea,
dar pe voi ce vă prinde de mă împiedicați,
având ca scuză cinstea, să strig:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!».

[5] *Mt* 11:28, *cf. Ier* 31:25.

11
Cum m-au văzut ochii voştri?
Sigur voi găsi vindecare pe care voi n-o ştiți.
Nu cumva sunteți ucenici ai lui Hristos?
De ce-L urmați dacă-L urâți?
Voi supărați pe Cel fără de păcat,
pentru aceasta depărtați-vă, căci singur nu este!
A invidiei şi a fricii duhoare suflați,
de aceea mă împiedicați să strig:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!»".

12
Acestea a grăit cea cu scurgere de sânge
către cei ce voiau să o alunge îndată
şi a atins în ascuns marginea veşmântului[6];
încerca să fure pe Hristos ca om,
pe Cel care ca Dumnezeu pe toate le vede.
Şi Hristos a răbdat să fie furat,
Cel care a furat mai înainte în Eden coasta lui Adam[7]
şi a făcut pe aceasta, care acum furând Îi strigă:
„Mântuitorule, mântuieşte-mă!".

13
Cel care pe toate le ştie mai înainte de a se face,
Care nu a trecut cu vederea ceea ce i s-a întâmplat,
s-a întors şi a spus ucenicilor Săi:
„Cine a prins acum marginea veşmântului Meu[8]
şi a luat ceea ce a vrut?
În ce chip păziți comoara Mea?

[6] *Mt* 9:20, *Mc* 5:27, *Lc* 8:44.
[7] *Fc* 2:21-22.
[8] *Mc* 5:30, *Lc* 8:45.

Poate, pe când voi ucenicii mei vegheați,
am fost jefuit de mâna ce striga:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!».

14
De cine s-a făcut aceasta?
Voi trebuia să ştiți, prietenilor!
Eu acum am aflat fapta ce s-a petrecut,
vă fac cunoscut acum şi hoțul
[şi]-n ce chip a făcut-o.
A venit în tăcere aproape de mine, strigând
şi ținând veşmântul ca pe o scrisoare
şi vindecarea a câştigat, zicându-mi:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!».

15
S-a vindecat cea care M-a atins,
căci puterea Mea a luat-o[9].
Ce îmi spui, Simone, fiule al lui Iona,
că lume multă M-a înghesuit[10]?
Nu îmi atinge [nimeni] dumnezeirea;
[dar] aceasta ce a prins veşmântul Meu de deasupra,
Dumnezeiasca-Mi fire vădit a apucat-o
şi sănătatea ei a luat, cea care a strigat către Mine:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!»".

16
Îndată ce a înțeles că nu a scăpat,
femeia acestea se gândea şi spunea:
„Mă voi înfățişa înaintea Mântuitorului meu Iisus,

[9] *Mc* 5:30, *Lc* 8:45.
[10] Mc 5:30, Lc 8:45.

mai ales că m-am vindecat;
căci nu mă mai tem. Din voia Lui am făcut aceasta.
Ceea ce a vrut, asta am şi făcut,
de vreme ce cu credință m-am apropiat strigându-I:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!».

17
Oare n-a ştiut Creatorul ceea ce am făcut?
Dar m-a îngăduit ca [un] Milostiv.
Doar ce am atins şi am primit vindecare,
căci cu bucurie S-a lăsat prădat.
De aceea mă tem acum să mă arăt înaintea
Dumnezeului meu trâmbițând că este doctor
al celor bolnavi şi Mântuitor al sufletelor
şi Domn al firii, către Care strig:
«Mântuitorul, mântuieşte-mă!».

18
La Tine, Doctorul cel bun, am găsit adăpost,
după ce am lăsat ruşinea.
Nu te supăra pe mine şi nu te mânia pe roaba Ta,
căci am făcut ceea ce ai vrut,
de vreme ce mai înainte de a mă gândi,
Tu ai făcut aceasta.
Ai cunoscut inima mea ce Ți-a strigat:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!»".

19
„Femeie, întăreşte-te acum cu credința ta!
Învinge-ți frica, de vreme ce am vrut şi M-ai furat!
Nu spre a te dojeni te-am descoperit
înaintea ochilor tuturor,
ci spre a-i încredința acum

că mă bucur să mă fure şi nu cert
[pe nimeni pentru aceasta].
Bine să fii din boala ta
până la finalul vieții tale şi să-Mi strigi:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!».

20
Minunea aceasta nu am făcut-o Eu,
de vreme ce rezultat al credinței tale este.
Mulți au atins marginea veşmântului Meu,
dar nu au luat putere,
căci nu au oferit credința;
tu însă care M-ai atins cu credință mare
ai găsit sănătatea ta. De aceea te-am adus acum
înaintea tuturor, ca să strigi:
«Mântuitorule, mântuieşte-mă!»".

21
Fiule al lui Dumnezeu, Necuprinsule[11],
Care pentru noi Te-ai întrupat ca Iubitor de oameni,
precum mai înainte pe cea cu scurgere de sânge,
scapă-mă din păcate,
căci Tu eşti singur fără de păcat!
Cu rugăciunile şi mijlocirile sfinților
întoarce inima mea[12], Atotputernice,
să cuget la ale Tale cuvinte în veci,
ca să mă mântuieşti!

[11] Necuprins cu mintea, neînțeles.
[12] *Ps* 118:36,148.